

การพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม
THE DEVELOPMENT OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN'S
LISTENING SKILLS BY MAKING USE OF RIDDLE-PUZZLE
GAME ACTIVITIES WITH PARENTAL PARTICIPATION.

¹ดุจเดือน ไชยพิชิต, ²อัญชลี ชัยรัชตกุล, ³วิราณี สุขทรัพย์,
⁴อลงกรณ์ สุขวัน และ ⁵นุชริดา โยลัย

¹Dudduan Chaipichit, ²aunchalee Chairatchatakul, ³Wiranee Suksaph

⁴Alongkorn Sukawan and ⁵Nuchtida Yolai

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ประเทศไทย

North eastern University, Thailand

¹Dudduan.chi@neu.ac.th

Received : May 1, 2022; Revised : May 20, 2022; Accepted : May 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน, 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบัวน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 1 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ 1)

¹ อาจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

² อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

³ อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

⁴ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

⁵ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม จำนวน 5 แผน 2) แบบวัดทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อกิจกรรมเกมปริศนาคำทาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะด้านการฟังของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, 2) ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.73$)

คำสำคัญ : ทักษะการฟัง, เกมปริศนาคำทาย, ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare early childhood children's pretest and posttest listening skills by making use of Riddle-puzzle game activities with parental participation and 2) to study the parents' satisfaction with the development of the early childhood children's listening skills by making use of riddle-puzzle game activities. The target group consisted of 14 early childhood children, aged 5-6 years old, who were studying in K-2 Class at Ban Nongbuanoi School, under the Office of Khon Kaen Primary Education Service Area 1 during the 2020 school year. Research instruments included: 1) 5 lesson plans based on riddle-puzzle game activities with parental participation, 2) an early childhood listening skills measurement scale and 3) an assessment form for measuring the parents' satisfaction with the development of their children's listening skills basing on riddle-puzzle game activities. The collected data were analyzed by means of arithmetic mean, percentage, standard deviation and a t-test. Results of the study show that: 1) The early childhood children's posttest listening skills, after having gone through the riddle-puzzle game activities with parental participation, were significantly higher than their pretest one at the level of 0.05, 2) The parents expressed their satisfaction with the development of their children's listening skills, based on the riddle-puzzle game activities with parental participation, at the "highest" level on every aspect ($\bar{X} = 4.73$).

Keywords : Listening skills, riddle-puzzle game activities, parental participation.

บทนำ

ภาษามีความสำคัญสำหรับใช้ในการสื่อสาร เพราะสังคมปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างยิ่งทำให้เกิดสภาพโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เป็นสังคม แห่งยุคข่าวสารไร้พรมแดน การรับส่งข่าวสารทั่วโลกแห่งหนึ่ง ไปยังอีกโลกอีกแห่งหนึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จนกล่าวได้ว่าหากผู้ใดสามารถ รับรู้ข่าวสารได้เร็วกว่าย่อมมีความรู้มี อำนาจ (Knowledge is a power) ในการต่อรองด้วย ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องและดีกว่า (กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. 2551: 1) ภาษา ยังเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ชี้พัฒนาการทาง สติปัญญาของบุคคล เป็นสิ่งจำเป็นต่อการ สื่อสารระหว่างบุคคล การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ไม่ว่าชาติใด สังคมใด ย่อมต้องมีภาษาเป็น เครื่องมือช่วยในการติดต่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน บุคคลที่สามารถใช้ทักษะภาษาได้ ดีกว่าย่อมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและ ราบรื่น เพื่อให้การดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้อง อาศัยทักษะการฟัง การพูด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียนในการติดต่อทำความเข้าใจ กับผู้อื่นและให้ผู้อื่น เข้าใจในการส่งสารนั้น ฉะนั้นเพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพควรมีการ จัดกิจกรรมที่เริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย เพราะจะทำให้เด็กประสบความสำเร็จ ในการเรียนวิชา ต่าง ๆ ในอนาคต เนื่องจากเด็กต้องเรียนรู้ภาษา ต้องใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ครูและ ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงความสำคัญ และจัดประสบการณ์เรียนรู้ทางภาษาให้ เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย (การเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งจำเป็น ผู้เกี่ยวข้องควรจัดประสบการณ์ ที่เหมาะสม ต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้ภาษาเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา นอกจากนั้น สิ่ง ที่ควรคำนึงถึงใน การส่งเสริมทักษะทางภาษาให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อให้เกิดขึ้นอย่างเต็มศักยภาพ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะสภาพแวดล้อมที่ดีและ เหมาะสมเป็น สิ่งจำเป็นให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งสำหรับเด็กซึ่งสิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2545) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของเด็กเป็นสิ่งจำเป็นในการเป็นแรง เสริมให้เกิดการเรียนรู้สำหรับเด็ก

การพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มการสอนจากลำดับที่ง่ายไปหา ยากจากสิ่งที่คุ้นเคยไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคยซึ่งการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัยนั้นสามารถ เรียนภาษามาตั้งแต่ กำเนิด โดยการเรียนรู้ภาษาของเด็กเกิดขึ้นจากการสังเกตคำและ พยายามออกเสียงแล้วพัฒนามาเป็นคำพูด เด็กปฐมวัยจะเริ่มเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้นในแต่ละวัน เพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ เด็กจะสามารถพัฒนาภาษาโดยเริ่มจาก ความคุ้นเคยจากการได้ฟังพูดคุย สนทนา โดยเด็กจะมีการเรียนรู้ภาษาอย่างต่อเนื่องแต่ยังไม่ เข้าใจคำศัพท์หรือความหมายของคำต่างๆ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 147-148) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับความสนใจและการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และเรียนรู้

จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว โดยเด็กจะเริ่มเรียนรู้จากการฟังแล้วเลียนแบบเสียงเลียนแบบการใช้คำ ซึ่งนำไปสู่การพูด ด้วยการบอก การถาม การสนทนา การเล่าเรื่อง มาสานต่อเป็นคำศัพท์ นอกจากนั้นกุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 147) กล่าวว่าสามารถจัดได้หลากหลาย เช่น ให้เด็กฟังเสียงดนตรี ฟังเสียงธรรมชาติ หรือฟังเรื่องราวโดยเฉพาะฟังนิทาน แล้วฝึกการถ่ายทอดด้วยการบอก การถาม การสนทนาและการเล่าเรื่องลักษณะของการฟังอาจเป็นการฟังจับเรื่อง การฟังอย่างซาบซึ้งการฟังเพื่อการวิเคราะห์หรือการฟังเพื่อรู้และเข้าใจ ส่วนกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการพูด เยาวพา เดชะคุปต์ (2540:26) กล่าวว่า สามารถจัดได้หลากหลายกิจกรรมเช่นกัน เช่น การให้เด็กอธิบายหรือเล่าถึงภาพที่เห็น ทำท่าทางประกอบคำการพูด เล่านิทาน ลำดับเรื่องตามนิยาย บอกชื่อและอธิบายสิ่งของ จำและอธิบายลักษณะของสิ่งของ อธิบาย ขนาด สี ของสิ่งของ เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว กิจกรรมทางภาษาหากผู้ที่เกี่ยวข้องมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระและเต็มใจ กระตุ้นส่งเสริมให้เด็กได้ฟัง พูดโต้ตอบอย่างอิสระจะยิ่งช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถทางภาษาที่ดีขึ้น จากการจัดกิจกรรมที่หลากหลายดังกล่าว ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ฟอนทานา (Fontana. 1995: 28-29) กล่าวว่า กิจกรรมทางภาษาหากให้เด็กได้ฟังได้โต้ตอบ ได้คิด ได้สื่อสาร ได้พูดสนทนาบ่อย ๆ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

ทักษะการฟัง (Listening Skills) หมายถึง การรับรู้เรื่องราว ด้วยประสาทสัมผัสทางหู ที่เด็กสะสมและนำไปสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษา เป็นการได้รับสารที่ส่งมาและทำความเข้าใจความหมายของสารที่รับมา ได้อย่างเข้าใจตรงกัน การฟังเป็นทักษะการสื่อสารแรกและสำคัญที่สุดของมนุษย์ ไม่มีใครพูดได้คล่องจากการอ่านและไม่มีใครอ่านหนังสือได้คล่องหากไม่รู้จักการฟัง ดังนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกและพัฒนา เพราะจะสามารถทำความเข้าใจใหม่ที่ถูกต้อง ลดความผิดพลาดในการทำงานจากการจับประเด็นที่ผิดพลาด องค์ประกอบของการฟังประกอบด้วย การเข้าใจความหมาย และเกิดความเข้าใจสามารถตีความคำ วลีและประโยคให้มีความหมายตามความรู้และประสบการณ์ของตน (Fisher, 1992 p.18 อ้างถึงในสภิตนันท์ อยู่คงแก้ว, 2541, น. 14-15) ทักษะการฟังจึงมีความสำคัญ การพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย เพราะเป็นวัยที่พัฒนาการทางภาษาเจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัยนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง ได้พูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จึงจะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังดีขึ้น ซึ่งกิจกรรมปริศนาคำทายเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังให้กับเด็กได้ อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าเพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กรู้จักฟัง รู้จักคิด รู้จักหาคำตอบ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนช่างสังเกต กล้าเสี่ยง

กล้าเดา และกล้าคิด มีความละเอียดถี่ถ้วนรู้จักหารูปแบบ และใช้ภาษาในการตอบและการตั้งคำถาม

ปริศนาคำทายเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนาการด้านทักษะด้านภาษาไทยให้แก่เด็กได้อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามากเพราะเป็นการเล่นที่ช่วยให้ผู้เล่นรู้จักคิด รู้จักหาคำตอบ อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาด กล้าเสี่ยง กล้าเดา และกล้าที่จะคิดมีความละเอียดถี่ถ้วน รู้จักหารูปแบบและการใช้ภาษาในการตั้งคำถาม จากที่กล่าวมาการใช้ปริศนาคำทายเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษาโดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด สำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย เพราะพ่อแม่คือครูสอนภาษาคนแรกของเด็ก เสียงแรกที่เด็กได้ยินได้ฟังคือเสียงจากพ่อแม่ การโต้ตอบของพ่อแม่ทำให้เด็กเรียนรู้ภาษา กิจกรรมปริศนาคำทายจึงเป็นกิจกรรมที่เด็กและผู้ปกครองสามารถทำร่วมกันได้ และเป็นกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟังให้กับเด็กปฐมวัย เพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและเด็กได้สนทนา ซักถามและให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระ เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักฟังก่อน แล้วจึงคิดค้นหาคำตอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำปริศนาคำทายมาใช้ในการจัดกิจกรรมทางภาษา ด้านการฟังโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าวิธีการดังกล่าวจะส่งผลต่อทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองในแนวทางการสอนภาษาที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สำหรับครู ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย

ด้วยเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบัวน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 1 ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ ปฐมวัยได้เลือกใช้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการฟังให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้การวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียว แล้ววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) มีลักษณะดังตารางต่อไปนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538: 249) แบบแผนการทดลอง โดยมีรายละเอียดขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบัวน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมจำนวน 5 แผน ประกอบด้วย เรื่องราวเกี่ยวกับตัวหนู บุคคลและสถานที่แวดล้อมธรรมชาติรอบตัวหนู(สิ่งมีชีวิต) ธรรมชาติรอบตัวหนู(สิ่งไม่มีชีวิต) และสิ่งต่างๆรอบตัวหนู

2.2 แบบวัดทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ คือการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ทักษะการฟังของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนและหลังการทดลอง และทดสอบสมมติฐาน เพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะด้านการฟังของเด็กปฐมวัยหลังการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 : เปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม โดยจำแนกตามรายด้าน

ทักษะการฟัง	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน		r
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การเข้าใจความหมายของคำ	14	7.49	1.22	9.79	0.43	0*
การเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง	14	6.50	1.65	9.29	0.73	0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม มีทักษะการฟังจำแนกตามรายด้านคือ ด้านการเข้าใจความหมายของคำ และด้านการเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 : ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังในภาพรวมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม

การทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	r
ก่อนเรียน	14	13.93	2.37	0*
หลังเรียน	14	19.07	1.07	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 สรุปผลทักษะด้านการฟังของเด็กปฐมวัยหลังการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X}$ = 4.73) ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปผลความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม เป็นรายด้าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	4.66	0.91	มากที่สุด
ด้านการออกแบบกิจกรรมเกมปริศนาคำทาย	4.85	0.92	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.89	มากที่สุด
ด้านการวัดผลประเมินผล	4.82	0.97	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 สรุปผลความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม เป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมเกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการออกแบบกิจกรรมเกมปริศนาคำทาย มีค่าเฉลี่ย 4.85 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.82 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย มีค่าเฉลี่ย 4.67 และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 4.66 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการรายงาน ผลการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ทักษะด้านการฟังของเด็กปฐมวัยหลังการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมหนึ่งที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา และยังเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระในสภาพการณ์ที่เป็นจริง จากการได้ฟังปริศนาคำทายที่ใช้คำคล้องจอง สัมผัสกันทำให้จำง่าย ฟังไพเราะ อีกทั้งยังทำให้เข้าใจความหมายของคำและเรื่องราวที่ฟัง

และยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการสนทนา และการตอบปริศนาคำทายเป็นการเพิ่มเติมประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาด้านการฟังให้กับเด็กซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551: 146) ที่กล่าวว่า การฟังของเด็กเป็นการรับรู้เรื่องราวด้วยประสาทสัมผัสทางหูที่เด็กสะสมและนำไปสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษามากกว่าการใช้เพื่อพัฒนาทางปัญญา เด็กจะเก็บคำพูด จังหวะ เรื่องราวจากสิ่งที่ฟังมาสานต่อเป็นคำศัพท์ เป็นประโยคที่ถ่ายทอดไปสู่การพูด ถ้าเรื่องราวที่เด็กได้ฟังมีความชัดเจนง่ายต่อการเข้าใจเด็กจะได้คำศัพท์และมีทักษะการฟังมากขึ้นการที่เด็กได้ทำกิจกรรมต่างๆ กับผู้ปกครองที่บ้านเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่บ้าน เด็กมีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน การหาคำตอบเพื่อสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นของเด็กสอดคล้องกับณัฐจิตต์ ลิมวนาทิพงษ์ (2542: 37) ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมีความรับผิดชอบสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ กิจกรรมปริศนาคำทายที่เด็กได้ทำร่วมกับผู้ปกครองที่บ้านถือเป็นธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่ต้องอาศัยประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมและเรียนรู้จากบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก ซึ่งทางโรงเรียนไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าขาดความร่วมมือจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง

จากการบันทึกพฤติกรรมของเด็กหลังการจัดกิจกรรมปริศนาคำทาย แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุตรหลานของตนเองเป็นอย่างมาก และทำให้ผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ร่วมกับเด็ก อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองคุ้นเคย จึงสามารถใช้ปริศนาคำทายกับเด็กได้เป็นอย่างดี ผู้ปกครองบางท่านเกิดความไม่มั่นใจในตัวเด็ก ไม่แน่ใจว่าเด็กจะทำกิจกรรมปริศนาคำทายที่กำหนดไว้ในคู่มือการใช้ปริศนาคำทายสำหรับผู้ปกครองได้หรือไม่ เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมผู้ปกครองจึงทราบว่าเด็กสามารถเล่นปริศนาคำทายได้ ทั้งยังสังเกตได้ว่าเด็กมีความสนใจมีสมาธิในการฟัง และสามารถตอบปริศนาคำทายได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐจิตต์ ลิมวนาทิพงษ์ (2542) ธนวดี ศุกระกาญจน์ (2544) หริณญา รุ่งแจ้ง (2549) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยผู้ปกครอง ที่ผลการศึกษาพบว่า พ่อแม่และผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก กิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดให้เด็กได้เรียนรู้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ และเป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กได้อีกด้วย และจากข้อสังเกตของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรม ได้แก่ เด็กมีความสนใจต่อการเล่นปริศนาคำทาย และมีความสนุกสนานร่าเริงระหว่างการเล่นปริศนาคำทาย อีกทั้งเด็กสามารถตอบปริศนาคำทายได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่เล่นปริศนาคำทายกับเด็กที่บ้านหลังจากรับประทานอาหารเย็น และในบางโอกาสผู้ปกครองเล่นปริศนาคำทายกับเด็กระหว่างปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่นระหว่างเดินทางไปส่งเด็กที่โรงเรียนระหว่างไปทำงานที่เรือกสวนไร่ร่วมกับเด็ก นอกจากนั้นผู้ปกครองบางส่วนได้นำปริศนาคำทายอื่นๆ ที่รู้จักและคุ้นเคยนอกเหนือ จากที่มีในคู่มือการใช้ปริศนาคำทายสำหรับผู้ปกครองที่ครูมอบให้

มาท่ายเด็กและการเล่น ปริศนาคำทายยังทำให้บุคคลในครอบครัวได้มีโอกาสใกล้ชิดกับเด็กมากขึ้น อีกทั้งผู้ปกครองยังต้องการให้จัดกิจกรรมปริศนาคำทายอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา ฉะนั้น การที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมปริศนาคำทาย แล้วนำไปปฏิบัติกับลูกที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนพูดคุยใช้คำถามกับเด็กที่บ้าน ทำให้เด็กมีทักษะการฟังมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีรักษ์ รักษ์ธัญการ (2548: 65-61) ที่พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วม มีความรู้ และมีพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม หรือการมีส่วนร่วมในรูปแบบใดก็ตามเป็นการให้ประโยชน์แก่ครู เด็ก โรงเรียน และ ผู้ปกครอง ทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมเกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73

จากผลการวิจัยผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการฟังของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมเกมปริศนาคำทาย โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบของกิจกรรมเกมปริศนาคำทาย มีค่าเฉลี่ย 4.85 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.82 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกมปริศนาคำทาย มีค่าเฉลี่ย 4.67 และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 4.66 ตามลำดับ นั้นเป็นเพราะว่าผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการประชุมนิเทศ ผู้ปกครองของนักเรียนก่อนการเปิดภาคเรียน การเข้าร่วมอบรมให้ความรู้ต่างๆของโรงเรียนที่จัดขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนของลูกหลานเป็นอย่างดี ผู้ปกครองเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้เรียนมากโดยเฉพาะเวลาที่อยู่ที่บ้าน ผู้เรียนมีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ฝึกทักษะ กระบวนการคิดวิเคราะห์จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของहरषा नील्वीषीर (2535) ที่กล่าวถึงความสำคัญของผู้ปกครองว่า บทบาทของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตร วิชาเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี มีสุขตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 การเสริมสร้างประสบการณ์กับนักเรียนที่บ้าน ผู้ปกครองทำได้ง่ายและเป็นการให้กำลังใจเสริมแรงกับลูกหลานที่บ้าน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เจริญเติบโตในสังคมอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐจิตต์ ลิมนวนทิพงษ์ (2542: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผู้ปกครองมีความพอใจในการมีส่วนร่วม ในด้านการ

จัดกิจกรรมจัดประสบการณ์ การวัดประเมินผลการเรียน การกรอกสมุดพฤติกรรม การตรวจสมุดรายงานของนักเรียนเป็นอย่างดี

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูตามแนวทางการจัดกิจกรรมปรีศนาคำทาย ครูสามารถเลือกใช้ปรีศนาคำทาย มาสอนให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของเด็ก และจัดให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนด้วย ทั้งสามารถนำปรีศนาคำทายไปใช้สอนในขั้นตอนใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นขั้นนำ ขั้นสอน หรือขั้นสรุปการสอนปรีศนาคำทายควรเริ่มสอนปรีศนาคำทายที่ง่าย ๆ ก่อน ถือว่าเป็นการช่วยให้เด็กรู้จักคิดแบบง่าย ๆ และในการนำปรีศนาคำทายมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนยังทำให้ครูและเด็กมีความสัมพันธ์กัน ได้พูดคุย ใกล้ชิดกันด้วย ปรีศนาคำทายเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนาการด้านทักษะด้านภาษาไทย ให้แก่เด็กได้ อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามากเพราะเป็นการเล่นที่ช่วยให้ผู้เล่นรู้จักคิด รู้จักหาคำตอบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลเป็นคนมีเหตุผล เป็นคนช่างสังเกต กล้าเสี่ยง กล้าเดา และกล้าที่จะคิดมีความละเอียดถี่ถ้วน ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย เพราะพ่อแม่คือครูสอนภาษาคนแรกของเด็ก เสียงแรกที่เด็กได้ยินได้ฟังคือเสียงจากพ่อแม่ การโต้ตอบของพ่อแม่ทำให้เด็กเรียนรู้ภาษา กิจกรรมปรีศนาคำทายจึงเป็นกิจกรรมที่เด็กและผู้ปกครองสามารถทำร่วมกันได้และเป็นกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟังให้กับเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์
- _____. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร เบรนเบสบุ๊กส์
- ณัฐจิตต์ ลิมนวาทิพงษ์. (2542). “การเปรียบเทียบความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธนวดี ศุภระกาญจน์. (2544). “ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลล่ออูทิส สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- นิตยา ประพตติกิจ. (2539) *การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2540) “การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย” กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538) *หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 5* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทวิกิจการพิมพ์
- สถิรนนท์ อยู่คงแก้ว. (2541) *ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสรุปกิจกรรมในวงกลมโดยใช้เทคนิคการสร้างสมดุลเล่มใหญ่*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). *การวัดและประเมินแนวทางใหม่ : เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535) *ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- หริณญา รุ่งแจ้ง. (2549) “ผลการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อารีรักษ์ รักษ์ธัญการ. (2548) “ผลการจัดกิจกรรมแบบให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมที่มีต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ” บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Fontana, D. (1995). *Psychology for Teacher*. 3rd ed Houndwills : McMillan.